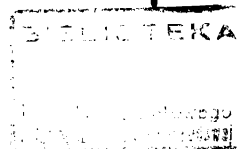

Warszawa, 22 września 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

A47c 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

34g 5/00

Nr 20335.

~~Kl. 34 g. 3/01.~~

Zakłady Wyrobów Metalowych Konrad, Jarnuszkiewicz i S-ka
Spółka Akcyjna
(Warszawa, Polska).

Krzesło.

Zgłoszono 23 czerwca 1933 r.

Udzielono 10 lipca 1934 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest krzesło biurowe z przesuwaniem sprężynującym oparciem dla pleców. Do spodu siedzenia przymocowana jest obrotowo opierająca się na sprężynie dźwignia, w stosunku do której osadzona jest przesuwnie podpórka łukowatego oparcia dla pleców. Podpórka ta jest również osadzona obrotowo w stosunku do tej dźwigni, a położenie wzajemne tych dwóch narządów jest ustalane zapomocą przymocowanego do jednego z nich czopa, wchodzącego w jeden z szeregu otworów, znajdujących się w drugim z tych dwóch narządów. Utrzymywanie tego czopa w danym otworze zapewnione jest przez nacisk sprężyny, dociska-

jącej podpórkę do dźwigni. Dzięki temu urządzeniu podpórka podczas naciskania plecami na oparcie połączona jest sztywno z dźwignią, odchylającą się sprężysto, przy nacisku zaś na oparcie w przeciwnym kierunku czop wychodzi z otworu np. podpórki i wtedy ta ostatnia może być przesuwana w stosunku do podtrzymującej ją dźwigni, celem nastawienia oparcia na żadaną wysokość.

Według wynalazku siedzenie krzesła jest umocowane na pionowym wsporniku, osadzonym na sprężynie w tulei, stanowiącej środek podstawy. Tuleja ta jest osadzona przesuwnie w kierunku do nóg podstawy.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na rysunku schematycznie w postaci przykładu wykonania. Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy całego krzesła, fig. 2 — widok dźwigni i podpórki oparcia pleców od tyłu, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii *III-III* na fig. 1 w powiększonej skali i fig. 4 — odmiennie wykonaną podstawę.

Siedzenie 1 krzesła składa się z drewnianej płyty, pod której spodem umocowana jest obrotowo na sworzniu 2 kolankowa dźwignia 3 o przekroju ceownikowym. Do spodu siedzenia 1 przymocowany jest obrotowo gwintowany sworzень 4, przechodzący przez otwór w dźwigni 3. Na sworzень 4 wkręcona jest skrzydełkowa nakrętka 5, zaopatrzona w kołnierz, na którym opiera się śrubowa sprężyna 6, podtrzymująca dźwignię 3. W ten sposób dźwignia 3 podtrzymywana jest sprężyscie przez sprężynę 6 i sworzень 4, przyczem może być nastawiana w stosunku do siedzenia 1 pod różnymi kątami zapomocą nakrętki 5.

W pionowej części dźwigni 3 osadzona jest podpórka 7 oparcia 8 dla pleców, posiadająca również przekrój ceownikowy. Na pewnej długości podpórka 7 wzmocniona jest spojenem z nią korytkiem 9, uzupełniającem jej przekrój do czworokątnego. Boczne ścianki podpórki 7 i korytka 9 zaopatrzone są w podłużne szczeliny 10, w których osadzony jest luźno sworzень 11, umocowany w bocznych ściankach pionowej części dźwigni 3. Na sworzniu 11 podpórka 7 może się przesuwać podłużnie, jak również obracać się dokoła niego. Na dolnej części środkowej ścianki względnie środka podpórki 7 znajduje się szereg otworów 13, do jednego z których wchodzi czop 14, umocowany w środkowej ściance pionowej części dźwigni 3. Do dźwigni 3 zapomocą sworzni 11 i 12 przymocowana jest sprężyna taśmowa 15, dociskająca środkową ściankę podpórki 7 do środkowej ścianki dźwigni 3, co zapewnia przytrzymywanie czopa 14 w jednym z otworów 13.

Przy naciskaniu plecami na oparcie 8 podpórka 7 nie może się obrócić około sworznia 11, gdyż dolny jej koniec opiera się wtedy o środkową ściankę pionowej części dźwigni 3, a podpórka nie może się przesunąć w kierunku podłużnym, gdyż temu przeszkadza czop 14. Oparcie 8, podpórka i dźwignia 3 mogą się wtedy obrócić razem około sworznia 2 tylko o tyle, o ile pozwala sprężyna 6. Jeżeliby jednak nacisnąć na oparcie 8 w kierunku przeciwnym, przedstawionym na fig. 1 strzałką *a*, wtedy przy pokonaniu oporu sprężyny 15 można obrócić podpórkę 7 o tyle, żeby czop 14 wysunął się z otworu 13, poczem podpórka daje się przesunąć w dowolnym kierunku wzdłuż szczelin 10, a czop można osadzić w innym otworze dla nadania pożądaney wysokości oparciu 8.

Do środka siedzenia 1 od spodu przymocowany jest pionowy wspornik 16 w postaci tulejki, wewnątrz której osadzony jest drążek 17. Wspornik 16 osadzony jest przesuwnie w tulei 18, zaopatrzonej w poprzeczną ściankę, na której opiera się śrubowa sprężyna 19, podpierająca od dołu wspornik 16. W poprzecznej ściance tulei 18 znajduje się otwór, przez który przesunięty jest drążek 17, zakończony łebkiem, uniemożliwiającym wysunięcie się drążka 17, a zatem i wspornika 16 ku górze.

Tuleja 18 osadzona jest przesuwnie w tulei 20, do której przymocowane są nogi 21, stanowiące wraz z tuleją 20 podstawę krzesła. Tuleja 18 zaopatrzona jest w szczelinę podłużną, do której przenika czop 22 w celu uniemożliwienia obrotu tulei 18 w stosunku do tulei 20. Tuleja 18 daje się nastawić w kierunku pionowym i w tym celu zaopatrzona jest w szereg otworów względnie nacięć 23, w jedno z których wchodzi koniec sprężynowej zapadki 24, umocowanej obrotowo na tulei 20. Zapadka wykonana jest w postaci dwuramiennej dźwigni, której jeden koniec naciskany jest palcem w celu wysu-

nięcia drugiego końca z otworu 23 w tulei 18. Zapadka 24 umocowana jest nazewną tulei 20 i ryglujący jej koniec przechodzi do wnętrza tulei 20 przez otwór, znajdujący się w ścianie.

W przykładzie wykonania według fig. 1 nogi 21 wykonane są z drzewa, a według fig. 4 — z rur żelaznych, spojenych z tuleją 20.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Krzesło, znamienne tem, że do spodu siedzenia (1) przymocowana jest obrotowo kolankowa dźwignia (3), podparta podwieszoną pod krzesłem sprężyną (6) i stanowiącą wspornik oparcia (8) dla pleców.

2. Krzesło według zastrz. 1, znamienne tem, że w pionowej części kolankowej dźwigni (3) osadzona jest przesuwnie i nastawnie podpórka (7) oparcia (8) dla pleców.

3. Krzesło według zastrz. 2, znamienne tem, że kolankowa dźwignia (3) oraz podpórka (7) oparcia (8) dociskane są do siebie sprężyną (15), przyczem w jednym z tych narządów znajduje się szereg otworów (13), z których w jeden wchodzi czop (14), umocowany w drugim narządzie, w celu utrzymania ich wzajemnego położenia.

4. Krzesło według zastrz. 2, znamienne tem, że pionowa część dźwigni kolankowej (3) oraz podpórka (7) oparcia (8) posiadają przekrój korytkowy, przyczem w ściankach bocznych dźwigni kolankowej (3) umocowany jest sworzeń (11), przechodzący przez podłużną szczelinę (10), znajdującą się w ściankach bocznych podpórki (7) i stanowiący oś, około której może się obracać ta podpórka (7).

5. Krzesło według zastrz. 4, znamienne tem, że na wymienionym sworzniu (11) umocowana jest sprężyna (15), dociskająca środkową ściankę względnie środknik

podpórki (7) oparcia (8) do środkowej ścianki względnie środknika dźwigni kolankowej (3).

6. Krzesło według zastrz. 5, znamienne tem, że jeden koniec wymienionej sprężyny (15) opiera się na sworzniu (12), umocowanym w bocznych ściankach dźwigni (3) i nie przechodzącym przez szczelinę (10) podpórki (7) oparcia (8).

7. Krzesło według zastrz. 1, znamienne tem, że dolny koniec śrubowej sprężyny (6), podpierającej kolankową dźwignię (3), podtrzymywany jest zapomocą nakrętki (5), osadzonej na sworzniu (4), przymocowanym obrotowo do spodu siedzenia (1).

8. Krzesło według zastrz. 1, znamienne tem, że do środka siedzenia przymocowany jest od spodu pionowy wspornik (16), osadzony przesuwnie w tulei (18), mieszczącej w sobie sprężynę (19), podpierającą ten wspornik.

9. Krzesło według zastrz. 8, znamienne tem, że górny koniec wymienionej sprężyny (19) podpira dolny koniec wspornika (16), posiadającego kształt tulejki, wewnątrz której umocowany jest drążek (17), przechodzący wewnątrz sprężyny i przenikający ściankę poprzeczną, znajdującą się w tulei (18), podtrzymującą dolny koniec sprężyny (19), przyczem drążek ten zaopatrzony jest w głowicę, znajdującą się pod tą poprzeczną ścianką.

10. Krzesło według zastrz. 8, znamienne tem, że tuleja (18), w której osadzony jest sprężyscie wspornik (16) siedzenia, osadzona jest przesuwnie i nastawnie w tulei (20), tworzącej wraz z przymocowanymi do niej nogami (21) podstawę krzesła.

11. Krzesło według zastrz. 10, znamienne tem, że jedna z tulej (18, 20) zaopatrzona jest w szczelinę podłużną, a druga w czop (22), osadzony przesuwnie w tej szczelinie, w celu uniemożliwienia obrotu jednej tulei w stosunku do drugiej.

12. Krzesło według zastrz. 10, znamienne tem, że nieruchoma tuleja (20) zaopatrzona jest w sprężynową zapadkę (24), której koniec wchodzi w jeden z szeregu otworów (23), znajdujących się w ruchomej tulei (18).

13. Krzesło według zastrz. 12, znamienne tem, że zapadka (24), mająca postać dźwigni, osadzona jest obrotowo na-

zewnątrz nieruchomej tulei (20), a ryglująca część jej wchodzi do wnętrza tulei (20) przez otwór w ścianie tej tulei.

Zakłady Wyrobów Metalowych
Konrad, Jarnuszkiewicz i S-ka
Spółka Akcyjna.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

